

περφυσικὸν καὶ δύναμιν τοσαύτην, ἐπὶ τέλους ἐπραύνη, ἥ δὲ πτωχὴ νεάνις ἰδοῦσα ἑαυτὴν μόνην καὶ ἄνευ βοηθείας, ἐνόησε τότε εἰς ὁποίους θὰ ὑπεβάλλετο κινδύνους διὰ τῆς καταβάσεως ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ, πολὺ μᾶλλον φρικωδεστέρας, διότι οὐχὶ μόνον περὶ τῆς ἰδίας αὐτῆς ζωῆς ἔμελλε τώρα νὰ φοβῆται ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς τοῦ προσφυλοῦς αὐτῆς τέκνου.

Καὶ ὅμως ὥφειλε νὰ κατέλθῃ τοῦ βράχου, ὥφειλε νὰ ὀπλισθῇ διὰ τόλμης ἵνα ἐπανεέλθῃ παρὰ τῇ γηραιᾷ αὐτῆς μητρὶ ἥτις πᾶσαν ἐλπίδα ἀπώλεσεν ἴσως τοῦ νὰ ἐπανίδῃ αὐτήν. Ὁ θεὸς ὅστις ἀριδύει μέχρι τοῦδε ἐπροστάτευσεν καὶ ἐφύλαξεν αὐτήν, δὲν θὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ βεβαίως κατὰ τὴν κινδυνώδη κατάβασιν. Πλὴν αἱ δυνάμεις αὐτῆς ἐξηντλήθησαν, καὶ ἐκ τῶν ποικίλων τρομερῶν ἐντυπώσεων τό τε σῶμα καὶ ἡ διάνοια αὐτῆς ἀρκετὰ ὑπέμειναν ὥστε δὲν ἠδύναντο εὐθὺς νὰ ἐπανακτῇσιν τὴν πρώτην ἐνεργητικότητα, αὐτῶν.

Ἡ Λίζα ἐτόλμησε πρῶτον νὰ ρίψῃ τὸ βλέμμα ἐπὶ τῆς ὑποκειμένης κοιλάδος, καὶ ἀναμετρήσασα τὸ ἔκτακτον βάθος αὐτῆς ἐφρίκνισεν καὶ τρέμουσα ὡπισθοχώρησεν. Ἐνώπιον αὐτῆς εἶχε τὸν κρημνὸν, ἀπωτέρω πολλὰ ὄντα τὰ ὁποῖα διέκρινεν, ὄντα ὡς αὐτὴν ἀσθενῇ, ἀνίσχυρα, ἐξ ὧν οὐδὲν θὰ ἠδύνατο νὰ βοηθήσῃ αὐτὴν ἐν τῇ φρικώδει ταύτῃ συμφορᾷ. Συγκεχυμένοι φωναὶ ἔφθανον μέχρις αὐτῆς, ἀλλὰ μὴ ἀρκοῦσαι νὰ τῇ ἐμπνεύσωσι θάρρος. Ἐν ἀγωνίᾳ παρετήρει τὴν χλοάζουσαν κοιλάδα, τὰς γηραιὰς πετέλας, τὰς σκιαζούσας τὴν καλύβην τῆς μητρὸς τῆς. Ἐκεῖ ἐγνώριζεν ὅτι ὑπῆρχε λίκνον καὶ τὸ λίκνον ἐκείνο ἐξήτιι τὸ βρέφος τῆς. Α! εἰάν ὁ Θεὸς δὲν ἐποίει θαῦμα, ἀναμφιβόλως τὸ λίκνον θὰ ἔμενε κενὸν καὶ κενὸν διὰ παντός, οὔτε θὰ ἐλκινίζετο ποτὲ ἐν τὸς αὐτοῦ τὸ τέκνον τῶν σπλάγχχνων

τῆς, τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνθέρμου στοργῆς τῆς.

(ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ)

(Τὸ τέλος εἰς τὸ ἐπόμενον)

Γ. Κ. ΣΦΗΚΑΣ

ΑΔΟΛΦΟΣ ΘΙΕΡΣ

Ὁ ἔξοχος οὗτος ἱστορικὸς καὶ πολιτικὸς ἀνὴρ, οὗτινος προσφέρομεν σήμερον τὴν εἰκόνα, ἐγεννήθη ἐν Μασσαλίᾳ τὸ 1797 ὑπὸ ἀσήμερον μὲν πλὴν ἐντίμων καὶ ἐργατικῶν γονέων. Ἀφιερωθεὶς εἰς τὰς νομικὰς σπουδὰς καὶ εἰς τὸ ἀκανθῶδες τῶν δικαστηρίων στάδιον, τὸ 1820 ἀπεξεδύθη τὴν τήβεννον ὥπως ἀποδυθῇ εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν κονίστραν ἐν ᾗ διέπρεψε τὸ πρῶτον γράφων ἐν τῷ *Constitutionnel*. Ἡ ἱστορία αὐτοῦ τῆς *Γαλλικῆς ἐπαραστάσεως*, 1830 ἐκδοθεῖσα καὶ εὐρωπαϊκὴν φήμην εἰς αὐτὸν προσπορίσασα, ἐδημοσιεῖθη τὸ πρῶτον ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡλικίαν 26 ἐτῶν. Κατὰ τὸ 1830 διωρίσθη Σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας καὶ κατὰ τὸ 1832 ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν. Τὸ 1834, ἐκραγείσης δημοκρατικῆς τινος στάσεως, οὗτος, καίτοι ὑπουργὸς διατελὼν, ἔδραξε τὸ ὅπλον καὶ ἔδραμεν ὥπως ἐπιτεθῇ καθ' ὁδοφράγματος. Ἐπτάκις δὲ μετὰ ταῦτα ἐγένετο ὑπουργὸς καὶ πρωθυπουργός.

Ὑπῆρξε δημοσιογράφος μετὰ τοῦ Armand Carrel, ὑπουργὸς ὑπὸ τὸν Λουδοβίκον Φίλιππον· συνειργάσθη πρὸς ἀναγέννησιν τῆς Β' Δημοκρατίας, ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς προεδρείας τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος, ὅστις ἀφ' οὗ καθεῖρξεν αὐτὸν τῷ ἀπένειμε μετὰ ταῦτα τὸν τίτλον *ἐθνικοῦ ἱστορικοῦ*.

Κατὰ τὸ 1871 ἐκλεχθεὶς πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ συνομολογῆ-

σας ἐπώδυνον μὲν πλὴν ἀναπόδραστον μετὰ τῆς Γερμανίας εἰρήνην, κατεπολέμησε καὶ κατενίκησε τὴν ὕδραν τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀποκατέστησε τὴν τάξιν εἰς τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν πατρίδα τοῦ συνῆψε δάκειον σπουδαῖον, ἀνύψωσε τὴν πίστιν τῆς Γαλλίας, προήγαγε τὴν στρατιωτικὴν σύνταξιν τῆς χώρας καὶ ἡδυνήθη ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐριζόντων κοιμμάτων νὰ διατηρήσῃ τὴν ἡσυχίαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τὴν φιλίαν τῶν ἄλλων Δυνάμεων. Ἀναγκασθεὶς δὲ νὰ παραιτηθῇ τὴν 24ην Μαΐου τοῦ 1873, κατόπιν τοῦ συνασπισμοῦ τῶν μοναρχικῶν μεριδῶν, ἐπανῆλθεν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον παρὰ πάντων τιμώμενος καὶ δικαίως ὥς ὁ σωτὴρ τῆς Γαλλίας θεωρούμενος· νῦν δὲ λογίζεται ὥς ὁ ἐπίδοξος διάδοχος τοῦ στρατάρχου Μάκ-Μαῦνος ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ δημοκρατικὴ μερίς κατισχύσῃ κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Ἐν τῷ ἐπομένῳ τεύχει θέλομεν δημοσιεύσει τὴν εἰκόνα τοῦ Βέλιτορος Οὐγγῶ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΡΟΔΟΥ.

(Ἑράνισμα)

Ἡ καταγωγὴ τοῦ ρόδου, ὥς καὶ ἡ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἀνερευνήτων εὐγενειῶν, ἀπόλλυται εἰς τὸ χάος τῶν αἰώνων· ἀλλ' ὁ κυρ. Μέγερ, ἑξοχος γερμανὸς, δημοσιεύσας φιλοσοφικὴν καὶ περίεργον μονογραφίαν τοῦ ρόδου, ἐξ ἧς ἐραυρίζομεθα μέρη τινα, ἐνόμισε καλὸν ν' ἀρχίσῃ τὰς τε σπουδὰς καὶ ἐρεύνας του ἐκ τοῦ Κομφουζίου. Καθ' ὅσον φαίνεται ὁ μέγας οὗτος Κινέζος φιλόσοφος ἐξῆλ ἀνέτως ἐν μέσῳ τῶν ρόδων, καὶ πρὸς αἶνον τῶν ἀνθέων τούτων ἐστι· χούργησεν ὅχι ὀλιγώτερα τῶν 3333 ποιημάτων, τινὰ τῶν ὁποίων ἀναγινώσκονται ἔτι καὶ σήμερον εἰς τὰς

μεγάλας τῶν μανδαρίνων ἀνθοδόχας τῆς οὐρανίου αὐτοκρατορίας.

Μεταξὺ τῶν 1800 τόμων τῶν ἀπαιτιζόντων τὴν βιβλιοθήκην τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας, 4200 πραγματεύονται περὶ ἀνθουργίας καὶ 600 εἶναι ἰδίως ἀφιερωμένοι εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ρόδων καὶ τοὶ οἱ κάτοικοι τῆς οὐρανίου αὐτοκρατορίας ἐγνώριζον μόνον δύο εἶδη ρόδων τὸ λευκὸν καὶ τὸ πορφυροῦν· ἀμφοτέρω ταῦτα τὰ εἶδη τῶν ρόδων εἶναι τόσῳ καλῶς καλλιεργημένα ἰδίως εἰς τοὺς αὐτοκρατορικοὺς κήπους, ὥστε ἡ ἐτήσια ἐξ αὐτῶν παραγομένη οὐσία φέρει εἰσόδημα 420,000 φράγκων. Ἡ χρῆσις τῆς οὐσίας ταύτης ἐν Κίνᾳ ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰ μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας καὶ εἰς τοὺς μεγάλους τοῦ στέμματος ἀξιωματικούς, πᾶς δ' ἄλλος Κινέζος ὅστις ἤθελε μεταχειρισθῇ τοῦτο κατεδικάζετο εἰς ἐερλίαν (ἐμπαιγμὸν).

Σάκκος πλήρης φύλλων ρόδου ἐν Κίνᾳ θεωρεῖται ὡς ἀλάνθαστον φυλακτῆριον κατὰ τῶν πονηρῶν πνευμάτων, τῶν ἀσθeneιδῶν καὶ κακῶν ὀνείρων. Εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Σιάμ ὑπάρχει γενικὴ πεποίθησις ὅτι τὰ ἀγαθὰ πνεύματα ἐγεννήθησαν εἰς δάση ρόδινα, τὰ δὲ πονηρὰ εἶδον τὸ φῶς εἰς δάση κυπαρίσσω. Οἱ κάτοικοι τοῦ Σιάμ πιστεύουσι πρὸς τούτοις ὅτι νὰ φυτεύσωσι ροδωνίαν πλησίον κυπαρίσσου εἶναι τὸ αὐτὸ ὥς νὰ προεκάλουν τὴν δυστυχίαν καὶ τὸν θάνατον.

Ἐρχόμεθα εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ μυθολογικοῦ ρόδου. Οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι τὸ ρόδον ἐγεννήθη εἰς τὴν νῆσον τῆς Citera, ὁ Ἀνακρέων ὅμως τῷ διδαι ἄλλην καταγωγὴν. Τῆς Ἀφροδίτης ἐξερχομένης τῶν κυμάτων ὕδατος ταυρίσης, ρανίς τις διελθοῦσα ἐπὶ τῶν γυμνῶν τῆς θεᾶς μελῶν καὶ πεσοῦσα ἐπὶ τῆς γῆς παρήγαγε τὴν πρῶτην ροδὴν. Τὰ ἄνθη τὸ πρῶτον ἐγένοντο λευκά· ἡμέραν τινὰ ἡ Ἀφροδίτη τρέχουσα εἰς ἐοήθειαν τοῦ Ἀρδμ